

Formener Nogen sig brøstholden ved den Maade, hvorpaa Naboen benytter sit Hegn, bliver det at afgjøre ved et sagkyndigt Skjøn (§§ 14—18 og 19), hvorvidt og i befræftende Fald hvorledes Hegnet bør forandres eller ombyttes med et andet lovligt Hegn.

Ved Skjømmet bliver at tage Hensyn til og at afveie den Nytte, Hegnet yder sin Eier ved det Lø, samme afgiver, eller paa anden Maade, ligeoverfor den Skade, det ved sin Retning, Træernes eller Buskenes Art og Bessaffenhed tilføier Naboen. Eigesom en saadan Forandring af et ældre Hegn kun kan fordres iærskat, naar den Fordeel, samme vil medføre for den, der gjør Forandring paa Forandringen, tilfulde opveier det Tab, Forandringen vil medføre for Hegnets Eier, saaledes er denne ogsaa berettiget til at fordre sig tillagt en passende Godtgjørelse deels for det lidte Tab, deels for Omkostningerne ved Opførelsen af et andet Hegn, naar et saadant skal reises.

Hegn om Hæuger, Gaards- og Huuspladser, som nu ere beplantede, skal Hegnets Eier fremdeles være berettiget til at vedligeholde og fornye med Træer eller Buske af samme Art uden Hensyn til den Skade, som derved maatte tilføies Naboeiendommen.

Hegn, som ere til Skade for offentlige Veie, kunne af vedkommende Veibestyrrelse, i alt Fald mod Erstatning af Veicommunens Kasse, fordres forandrede overeensstemmende med foranstaaende Regler om Hegn mellem 2de Naboer.

§ 9.

Det skal staae den, hvem Hegnets Vedligeholdelse paahviler, frit for, forsaavidt ikke Andres Ret til Hegnsplantningen (§ 7) er til Hinder derfor, at ombytte det tilstedeværende Hegn med et andet lovligt Hegn — dog skal en Bruger, som ikke er Eier, ikke kunne foretage en saadan Forandring uden Eieren's Samtykke.

Duffer Nogen reist et fuldstændigere og til den Brug, han gjør af sin Eiendom, hensigtsmæssigere Hegn, end han i Henhold til §§ 1 og 2 kan forlange (Murr, Plankeværk), da skal han kunne fordre et saadant Hegn reist af den hegnspligtige Nabo, naar Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af et saadant Hegns Tilveiebringelse godkjendes ved sagkyndigt Skjøn (§§ 14—18 og 19), dog at denne ikke kan tilsligtes at udrede nogen større Deel af Omkostningerne ved Hegnets Tilveiebringelse og Vedligeholdelse, end Udgifterne ved et almindeligt lovligt Hegn vilde udgjøre, — medmindre det ved sagkyndigt Skjøn afgjøres, at der efter Naboeiendommens Bessaffenhed og Benyttelse (Hauge, Gaardsplads m. m.) af denne bør udredes en større Andeel i Omkostningerne.

§ 10.

Naar et ældre Hegn enten ifølge Overenskomst mellem Naboerne eller som Følge af Bestemmelserne i §§ 8 og 9 ombyttes med et andet Hegn, bliver dette i ethvert Tilfælde at reise saaledes, at Skjellinien falder midt i Hegnet, selv hvor dette ifølge Bestemmelserne i Forordningen af 29de October 1794 § 5 ikke har været Tilfældet med det ældre Hegn.

§ 11.

Leddene paa offentlige Veie skulle have den fornødne Brede, være stærke og vel hængte, saa at de med Væthed kunne gaae op og i, og forshnede med saadant Luffe, at de af Ridende kunne aabnes og lukkes, uden at disse behøve at stige ned af Hesten. Spørgsmaal om et Led's Forjvarlighed afgjøres i fornødent Fald ved sagkyndigt Skjøn (§§ 14—18 og 19); dog staaer det ikke blot den paastødende Nabo, men tillige vedkommende Veibestyrrelse og Enhver, hvem dets mangelfulde Bessaffenhed er til vedvarende Ulempe, frit for at foranledige et saadant Skjøn tilveiebragt.